

Hartel: Det er mig ikke ukært, at det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch nu vover sig frem paa Arenaen med Hensyn til Spørgsmaalet om Censur af Talerne ved Bondestævnet, for det er nemlig et Falsum, naar det hævdes, at der ved Bondestævnet af den paagældende Statshusmand Wormsdorf i Talen blev hentydet til, at nu kom han til det Sted i Talen, hvor Statsradiofoniens Censur havde strøget et Stykke. Det blev ikke sagt, og jeg har her paa denne Plads Statshusmand Wormsdorfs Erklæring for, at han intet sagde, og det skete efter Henstilling fra mig. Men jeg vil undskylde til en vis Grad det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch i denne Sag, idet det er mig bekendt, at det var refereret i Aviserne i Forvejen, at Statshusmand Wormsdorf vilde sige saaledes. Under Indflydelse fra mig frafaldt han dog dette, som han i Forvejen havde givet til Kende over for Aviserne, at han vilde gøre, fordi jeg netop ønskede, at vi fuldt fair skulde modtage Tilladelsen med de Forpligtelser, som den var bilagt med.

Første Næstformand (Vanggaard): Det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch har Ordet for en kort Bemærkning.

Hartvig Frisch: Det ærede Medlem undlod helt at komme ind paa det, han kaldte Censur, for at komme ind paa den loyale Overenskomst, der var sluttet, og den Beredvillighed, hvormed det ærede Medlem erklærede, at han forstod, at Statsradiofonien over for dette specielle Emne naturligvis maatte overholde det, der er gældende. Den Angrebslinie forlod det ærede Medlem. Nu vilde det ærede Medlem paastaa, at det, som var brugt som Agitationsnummer i hele L. S.-Pressen forud for Mødet om Censuren, skulde saa helt diskulperes ved, at det ærede Medlem siger, at vedkommende ikke bemærkede det ved Mødet. Nu skal jeg paa dette Punkt sige, at jeg aflyttede hele dette Møde, og jeg vil sætte op som mit Indtryk fra Mødet, at jeg hørte det. Naar det ærede Medlem derfor kommer med denne Erklæring, maa jeg sige, at det staar over for mit ganske personlige direkte hørte Indtryk. Men jeg skal give det ærede Medlem en Indrømmelse. Jeg har fra et andet Medlem af Programudvalget, hvor jeg altsaa har søgt min Erindring bekræftet, ikke faaet den bekræftet, nemlig et bestemt Medlem af Programudvalget. Men over for det, det ærede Medlem nu vil fremhæve, maa jeg fastholde min Fremstilling af hele den Agitation, der blev ført i L. S.-Pressen — saa lader jeg hele Spørgs-

maalet, om det blev sagt paa Mødet, falde, der staar altsaa Udsagn mod Udsagn —, og af det ærede Medlems Forsøg paa i denne Sal ved at bruge Ordet Censur uden at oplyse, hvad det drejede sig om, netop i en Tale, hvor det ærede Medlem lagde an paa skyldige Hensyn, at vildlede denne Sal med at fremføre Sagen paa den Maade, det ærede Medlem gjorde.

Første Næstformand (Vanggaard): Det ærede Medlem Hr. Hartel har Ordet for en kort Bemærkning.

Hartel: Ja, nu er vi altsaa kommet over den væsentligste Del af Sagen, idet nemlig Spørgsmaalet, om Statshusmand Wormsdorf og vi andre havde optraadt unfair, var en af Grundene til, at et Medlem af Programudvalget ikke ønskede, at vi atter fik Transmission i Aar, og dette altsaa nu er opklaret som beroende paa en Misforstaaelse. Det er for mig den ganske afgørende Ting; for det ærede Medlem kan dog aldrig vente, at fordi vi stillet over for Magthavernes Krav gaar ind paa at lade vore Taler censurere, saa dermed skulde bøje os for Princippet Censur i Danmark. Det er jo en himmelvid Forskel, det er to vidt forskellige Ting, der her er Tale om.

Første Næstformand (Vanggaard): Det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch har Ordet for en kort Bemærkning.

Hartvig Frisch: Jeg vil gerne for det første fastholde, at der ikke i Motiveringerne for Afslaget til Bondestævnet i Aar er fremført noget af det, som det ærede Medlem Hr. Hartel her paastaar, idet netop den Divergens, jeg her taler om, naturligvis har ført til, at Sagen ikke har været drøftet ud fra Divergens om et Spørgsmaal. Men jeg har tidligere bemærket, hvordan Afslaget fandt Sted, det var ganske enstemmigt, og ogsaa med Hensyn til Begrundelsen. Jeg vil dog gerne fastholde det ærede Medlem paa, at naar det ærede Medlem med denne tilsyneladende saa noble og velovervejede Form staar og angriber den danske Statsradiofoni for at ville censurere Meningsfremsættelser, saa har det ærede Medlem været fuldkommen vidende om, hvordan Sagen laa, og det ærede Medlem har dermed efter min Mening gjort Forsøg paa at føre denne Sal bag Lyset, regnende med, at jeg ikke vilde udtale mig om, hvordan Sagen virkelig forholdt sig, og hvad der er af Censur i denne Sag.